
MINNEORD

LEGELIVET

Forhenværende overlege dr.med. William Torjussen døde uventet julaften 2014, 85 år gammel.

Etter et par års studier innen farmasi skiftet han til medisin og avla medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Oslo våren 1957.

Han var distriktslege i Valldal på Sunnmøre i et års tid. Deretter spesialiserte han seg i øre-nese-hals-sykdommer og ble i 1969 ansatt som overlege ved sentralsykehuset i Kristiansand. Det var da ingen øre-nese-hals-avdeling der. Hans viktigste oppgave var å bygge opp en ny spesialavdeling, noe han ved iherdig innsats klarte i løpet av få år. I 1990 kunne den nyopprettede avdelingen flytte inn i moderne lokaler i det nybygde sykehuset på Eg.

Avdelingen tiltrakk seg dyktige medarbeidere, ikke minst på grunn av Torjussens gode faglige og administrative renommé. Den ble ansett som meget god – i første rekke på grunn av måten pasientene ble tatt hånd om på, men også fordi den hadde et godt faglig miljø og var en hyggelig arbeidsplass.

I tillegg til oppgaven som avdelingsleder var Torjussen i en periode også sjeflege ved sykehuset. Med både faglig bakgrunn og administrativ erfaring ble han i stor grad også benyttet som medlem i faglig og administrativt komitéarbeid.

Hans faglige nysgjerrighet ble utfordret av at han behandlet noen pasienter med kreft i øvre luftveier. De hadde hatt livslang ansettelse ved Falconbridge Nikkelverk, der de kunne ha vært eksponert for nikkelstøv i forbindelse med

produksjonsprosessene. I samarbeid med bedriftshelsetjenesten der, Anatomisk institutt ved Universitetet i Oslo og kolleger innen patologi startet han et forskningsprosjekt. Resultatene tydet på at det kunne være et arbeidsmiljø med nikkelforurensninger i luften som hadde bidratt til større hyppighet av kreft i øvre luftveier enn i befolkningen for øvrig. I 1980 disputerte han på resultatene av denne forskning (*Nasal carcinoma in nickel workers*) ved Universitetet i Oslo og ble tildelt graden doctor medicinae.

I tillegg til sin faglige og administrative aktivitet, som i perioder var imponerende, fant han også tid til et aktivt familieliv og til å pleie sine store kulturelle interesser innen historie og musikk.

Vi, undertegnede, fikk helt fra en lykkelig studietid i 1950-årene gjennom mange år nyte godt av William Torjussens vennskap, sprudlende humør og store kunnskaper innen kultur og samfunnsforhold. Det er i takknemlighet for dette vi nå tar avskjed med ham.

Publisert: 10. mars 2015. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.0050

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. februar 2026.